

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 16. august 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Natasja Walbom
Sagsnr.: 2021-0032/40-0490
Dok.: 2075865

Besvarelse af spørgsmål nr. 669 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 669 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. juli 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 669 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, at en syrisk flygtning den 7. juli 2021 i Østre Landsrets 17. afdeling slap med fængsel i bare 2,5 år samt udvisning i 12 år i straffesagen S-822-21 om voldtægt af en 16-årig på Frederiksberg i 2019 og oplyse, om regeringen sammen med Dansk Folkeparti vil skærpe straffen for voldtægt således, at syriske flygtninge, der voldtager børn i Danmark, altid skal udvises for bestandigt?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har til brug for udtalelsen indhentet et bidrag fra Statsadvokaten i København. Statsadvokaten i København har oplyst følgende om sagen:

”Ved Østre Landsret dom af 7. juli 2021 blev en på gerningstidspunktet 17-årig dreng fundet skyldig i voldtægt af en 16-årig pige, som han kendte i forvejen, og idømt en fængselsstraf på 2 år og 6 måneder samt udvisning med et indrejseforbud i 12 år. Der var tale om en stadfæstelse af Retten på Frederiksbergs dom af 5. marts 2021 med den ændring, at indrejseforbuddet i landsretten blev tidsbegrænset til 12 år.

Voldtægten fandt sted i en lejlighed hos en jævnaldrende fælles ven, som kort forinden havde forladt lejligheden for at købe cigaretter på en nærliggende tankstation. Da venen kom tilbage til lejligheden, fik han straks standset det seksuelle overgreb.

Tiltalte forklarede under sagen bl.a., at han havde et kæresteforhold til den forurettede, og at det seksuelle samkvem var frivilligt. Dette blev imidlertid bestridt af såvel den forurettede som deres fælles ven.

Landsretten fandt, at forurettede også for landsretten havde afgivet en troværdig og detaljeret forklaring, der blev yderligere bestyrket ved vidneforklaringen fra venen, og landsretten var i øvrigt enig med byretten i, at det ikke svækkede forurettedes troværdighed, at hun først anmeldte voldtægten efter 11 måneder.

For så vidt angår strafudmålingen bemærkes, at landsretten – som byretten – udmålte fængselsstraffen til 2 år og 6 måneders fængsel, hvilket er i overensstemmelse med såvel retspraksis som de strafpositioner, der er angivet i lovbemærkningerne til straffelovens § 216 om voldtægt.

For så vidt angår udvisningsspørgsmålet bemærkes, at tiltalte som nævnt i byretten blev udvist af Danmark med et indrejseforbud for bestandig, hvilket landsretten ændrede til udvisning med et indrejseforbud i 12 år. Som begrundelse for at tidsbegrænse indrejseforbuddet anførte landsretten:

”Efter en afvejning af de relevante hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 26, finder landsretten, at der henset til, at tiltalte på gerningstidspunktet var 17 år, og at han har sin nære familie i Danmark, alene er grundlag for at meddele indrejseforbud for 12 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1.”

Endelig bemærkes, at tiltalte, som havde været frihedsberøvet siden september 2020 i anledning af sagen, forblev fængslet efter dommen med henblik på afsoning og senere effektivering af dommens bestemmelse om udvisning.”

Rigsadvokaten kan henholde sig til udtalelsen fra Statsadvokaten i København.”

2. Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7, jf. § 32, stk. 5, nr. 1, at indrejseforbud meddeles for bestandig, hvis udlændingen udvises efter § 22, § 23 eller § 24 og idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneders varighed, medmindre det vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udgangspunktet i et tilfælde, hvor gerningsmanden er idømt en ubetinget fængselsstraf på 2 år og 6 måneder, er dermed, at et indrejseforbud skal meddeles for bestandig. I den konkrete sag fandt Østre Landsret imidlertid, at dette med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. landsrettens henvisning til udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1.

Det bemærkes i den forbindelse, at udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, hvorefter der kan meddeles et indrejseforbud af kortere varighed end nævnt i § 32, stk. 4, i tilfælde, hvor udvisning efter §§ 22, 23 eller

24 med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, blev indsat ved lov nr. 469 af 14. maj 2018 (på daværende tidspunkt som § 32, stk. 5, 3. pkt.). Om baggrunden for bestemmelsen fremgår det af pkt. 4.3 og 4.4 i bemærkningerne til lovforslag nr. L 156 af 28. februar 2018:

”Der kan [...] forekomme sager, hvor det forhold, at en udvisning ledsages af et indrejseforbud af en bestemt varighed, eksempelvis for bestandig, er udslagsgivende for, at udvisning findes at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder på den baggrund, at domstolene bør have mulighed for at meddele indrejseforbud af kortere varighed end efter de gældende regler. Denne nye mulighed skal dog kun anvendes i de tilfælde, hvor et indrejseforbud meddelt med en varighed, som der er mulighed for efter de gældende regler [...] er af afgørende betydning for, om udvisning vil være i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

[...]

Med forslaget vil der kunne meddeles indrejseforbud af kortere varighed end fastsat i § 32, stk. 2 og 3 [nu: § 32, stk. 4], hvis det betyder, at der dermed kan ske udvisning i en sag, hvor dette ellers med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Hvis et indrejseforbud af kortere varighed vil betyde, at der kan ske udvisning, hvor dette ellers med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, vil varigheden af indrejseforbudet i alle tilfælde skulle afkortes, så der i videst muligt omfang udvises, når dette ikke med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det helt klare udgangspunkt vil fortsat være, at indrejseforbuddets varighed fastsættes automatisk på baggrund af den idømte frihedsstraf. Det er således alene i tilfælde, hvor varigheden af et indrejseforbud vil have selvstændig og afgørende betydning for, om udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, at der kan meddeles indrejseforbud af kortere varighed.

Domstolene vil af egen drift skulle påse, om et indrejseforbud meddelt med en varighed, som der er mulighed for efter de gældende regler [...] vil medføre, at udvisning med sik-

kerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og om dette vil kunne imødegås ved at meddele et indrejseforbud af en kortere varighed.”